

Người Lính Năm Xưa

(19-6, vinh danh các chiến sĩ QLVNCH)

Người lính năm xưa rất hào hùng
Đêm ngày chiến đấu giữ núi sông
Tinh thần bất khuất và cao cả
Vì nước vì dân sống hết lòng

Người lính hiên ngang ấy đã từng
Có tình yêu đẹp tựa như trăng
Hẹn ngày đất nước tàn chinh chiến
Đám cưới đầu xuân nắng thanh bình

Người lính phong sương có gia đình
Hậu phương tiền tuyến vẫn nhớ mong
Hứa ngày về phép vui hạnh phúc
Bữa cơm đoàn tụ thăm nghĩa tình

Người lính ước mơ riêng không thành
Bởi còn khói lửa với đao binh
Những lời hứa hẹn đành chôn chặt
Giấu nỗi xót xa tận đáy lòng

Người lính đắng cay mất nước nhà
Vào tù vì chính nghĩa quốc gia,
Vùi chôn thân xác nơi rừng núi,
Uất hận ly hương mãi không nhòa

Người lính lưu vong nay đã già
Đường về quê mẹ cứ dần xa
“Lực bất tòng tâm” đành nuốt lệ
Nhận đất tha phương gọi là nhà

Người lính như gương sáng rạng ngời
Người hùng một thuở đất nước tôi
Người mang hoài bão nuôi chí lớn
Tôi hãnh diện người chiến sĩ ời

Dương Việt-Chính, 15-6-2026